א"ל רב המנונא קדושה שבהן להיכן הלכה ומה אילו אמר לאשה היום את אשתי ולמחר אי את אשתי מי נפקא בלא גט א"ל רבא מי קא מדמית קדושת דמים לקדושת הגוף [ה]קדושת דמים פקעה בכדי קדושת הגוף לא פקעה בכדי א"ל אביי (ו) קדושת הגוף לא פקעה בכדי והתניא [ז]שור זה עולה כל ל' יום ולאחר ל' יום שלמים (ח) אמאי קדושת הגוף נינהו ופקעה בכדי הכא במאי עסקינן [ט]דאמר לדמי אי הכי אימא סיפא לאחר ל' יום עולה ומעכשיו שלמים אא"ב חדא בקדושת הגוף וחדא בקדושת דמים היינו

פדיון מוציאין לחולין עד שיקנסו ועולה פליג עליה ואמר לעמר שנקנסו אין לריכין פדיון דקדושה פקעה בכדי וכיון שכן לעולה זה שאמר על שיקנסו לא בא לומר שאפילו יפדם יחזרו לקדושתן עד שיקנסו אלא לומר שיהו קדושות עד חותו זמן ומחותו זמן ואילך תפקע קדושתן. והא דלא פליג עולה דהכא בהא ס"ל כרב פדא דאמר מחוסרת מזבח ומחוסרת מקום אלא לומר שאפילו יום הרי זו עולה לאחר שבשים יום יתמה לתולין מאליה הרי את מקודשת לשבשים יום הרי זו מקודשת מה בין הקדם מה בין האחר מצינו הקדם יולא בלא פדיון ולא מלינו האחר שיולא בלא גט היכן מלינו הקדם יולא בלא פדיון דתפתר דברי הכל בשהה אלמא דאפילו למאן דאמר דקדושת הגוף פקעה בכדי בשהה מוהה וה"ג מסתברא מאחר דמקדי לעיל בסמוך כל כך בפשיטות אילו האומר לאשה וכו' דלמא דבהא ליכא מאן דפליג. הרשב"ץ:

הכא נמי דאמר לדמי. וכגון דהוי בעל מום דאילו תם אפילו אמר לדמי קדום קדושת הגוף דקי"ל [תמורה כג:] המתפיס תמימין לבדק הבית מידי מזבח לא יצאו. ואיכא מ"ד דהאי פרוקא סליק לרבא דסבירא ליה דקדושת דמים פקעה בכדי אבל לבר פדא אכתי לא ניחא דהא לדידיה אפילו קדושת דמים נמי לא פקעה בכדי. ואיכא מאן דאמר דאפילו לבר פדא ניחא דכיון דמקדיש לדמי עסקינן מוקי לה בר פדא כשפדאו ומש"ה חיילא עליה לאחר ל' יום קדושת שלמים. וכי תימא מ"ה פשיטא נראה לי דסד"א שכיון שבשעה שאמר לאחר ל' שלמים לא היה רשוי לחול בקדושת עולה לא פקעה בכדי וכיון שכן נימא דאפי' לאחר שפדאה לקדושת עולה לא תחול קדושת שלמים מתלת קמ"ל דקדושת שלמים מתלת תליא וקיימא וכי משכחת רווחא חיילא: **מי אמרת כשלמא חדא בקדושת הגוף וחדא בקדושת דמים היינו דקאני פרטי וכו'.** כלומר דתנא סיפא לגלויי ליפא שלא תאמר דוקא קדושת דמים פקעה בכדי קדושת הגוף לא פקעה בכדי אלא אפילו קדושת הגוף פקעה בכדי משום דאפילו אי אמרת בשלמא חדא בקדושת הגוף וחדא בקדושת דמים שפיר דקאני פרטי בכדי אלא אי אמרת תרתי בקדושת הגוף לא פקעה בכדי ומוקמת לה בקדושת דמים תרתי ל"ל ואתותב רבא דודאי קדושת הגוף פקעה בכדי אלא לעולם תרתי בקדושת הגוף לא פקעה בכדי ומשום דאפילו קדושת הגוף פקעה בכדי קדושת דמים שמעינן מהא דאפילו קדושת הגוף פקעה בכדי הלכך לרבא לא הוי ליה למיתני אלא לרב המנונא מאי קמתני קדושת הגוף לקדושת דמים דלמא ס"ל דקדושת הגוף להקדם לא פקעה בקדושת הגוף דאפילו אי אמרת בשלמא חדא בקדושת הגוף להקדם משום דאין לריכה לומר דמי אפילו לעולה אלא אי אמרת תרתי ב